

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Τό προσωρινά άπρόσωπο σύγχρονο μηχανογραφικό κράτος είναι τύραννος άσύγκριτα πιό αποτελεσματικός άπ' όσους γνώρισε ή ανθρωπότητα μέχρι σήμερα. Η δύναμή του έγκειται στην ικανότητα να γνωρίσει τον πολίτη σε βάθος και να του επιβληθεί εκ των έσω και όχι μόνο έξωτερικά όπως μέχρι χθές. Καθώς δέ αυτά τά επί μέρους πανίσχυρα κράτη ενώνονται, συντονίζοντας και αξάνοντας τή δύναμή τους, ή διεξοδικότητα της έξουσίας τους άνέρχεται κατακόρυφα. Κατέχουν τόσο άποδοτικά μέσα κατεξουσιασμού των ανθρώπων που ούτε τά όνειρευτήκαν οι τύραννοι του παρελθόντος. Κάτω άπό μιά άψογα δημοκρατική επιφάνεια οι πολίτες δένονται με λεπτούς και άόρατους αλλά πανίσχυρους ιστούς. Βρισκόμαστε στην εποχή των ηλεκτρονικών εγκυφάλων και των ηλεκτρονικών μέσων μαζικής ενημέρωσης. Έλάχιστοι καταλαβαίνουν αυτό τό είδος της τυραννίας γιατί ή ύποδούλωση των ανθρώπων στό σύγχρονο κράτος είναι κυρίως πνευματική. Μιά συστηματική καλλιέργεια της σκέψης από αιώνες έχει προετοιμάσει τους ανθρώπους και τους έκανε να επιθυμούν αυτήν τήν ύποταγή. Τό κράτος που έρχεται θά είναι ή έκφραση των πανανθρώπινων πόθων. Πειρμένουμε άπό τό κράτος σήμερα ότι ζητούσαν οι ειδωλοάτρες άπ' όλους μαζί τους θεούς. Τό θέλουμε παραμάνα μας προστάτη μας, θεό μας. Ζητούμε να μάς δώσει το φαγητό μας, τά ρούχα μας, τό σπίτι μας, τήν ψυχαγωγία μας, τή μόρφωσή μας, τήν υγεία μας. Και τό κράτος δέχεται πονηρά τήν πρόκληση και ύποθάλλει τίς προσδοκίες μας. Ζητάει μόνον ένα άντάλλαγμα τήν άνεξαρτησία του νου και της καρδιάς μας. Δίνουμε τά πρωτοτόκια μας για ένα πιάτο φακής. Δώσαμε στό κράτος δικαίωμα να μπει στό σπίτι μας, στις σχέσεις της οικογένειάς μας, να έπηρεάσει τή σκέψη μας, να διαπλάσει τά παιδιά μας. Του δώσαμε με τήν άνοχή μας, τήν δυνατότητα να ξέρει για μάς ό,τι χρειάζεται για να μάς άπαλλοτριώσει. Κατευθύνει τίς διαμάχες μας σε ψεύτικες τεχνητές αντιθέσεις, ώστε να διατηρούμε τήν εντύπωση ότι είμαστε έλεύθεροι, άφου έχουμε τήν δυνατότητα να κάνουμε επιλογές ανάμεσα σε τόσο δήθεν, αντίθετα πράγματα, όπως είναι π.χ. ό μαρξισμός και ό καπιταλισμός, οι δύο δηλαδή όψεις που πήρε στις μέρες μας ή άρχαία λατρεία του Μαμωνά. Έγινε πιά όμοιομορφη ή νοοτροπία των ανθρώπων, ή ζωή τους, ή εμφάνισή τους, οι συνήθειές τους, οι επιθυμίες τους, ή προσδοκία τους. Αυτή ή όμοιομορφία

που φθάνει ακόμη και μέχρι τήν κοινή παγκόσμια γλώσσα, είναι ή ραχοκοκαλιά της ύποταγής μας στόν ενιαίο παγκόσμιο κρατικό μηχανισμό που μάς περιβάλλει όπως τό δίχτυ μά, σαν τά ψάρια κι έμεις, δέν τον βλέπουμε. Μας οδηγούν με λεπτές ψυχολογικές μεθόδους να θύλουμε, να συμφωνούμε και να πιστεύουμε αυτό που πρέπει να κάνουμε, αυτό που θέλουμε έτσι κι άλλως. Οι ριγωτές στολές που θά φορούμε έλοι στό παγκόσμιο κάτεργο είναι πιά ερμμένες. Η όμαδοποίηση, ή άγγελοποίηση, ή μαζοποίηση της ανθρωπότητας έχει ουσιαστικά ήδη έπιτευχθεί. Τό μυστήριο της άνομίας έφθασε πιά στό τελικό του στάδιο. Γιατί οι άνθρωποι «τήν άγάπην της άληθείας ουκ έδέξαντο εις τό σωθήναι αυτούς» (Θεσσ Β' β' 10).

(Περιοδικό «Οι Ρίζες»)

Υπεύθυνος: Άλ Καλόμοιρος
Θεμ. Σοφούλη 38, τηλ: 412259
54655 Θεσσαλονίκη